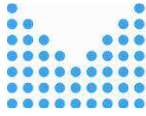

Metodické doporučení k činnosti obcí

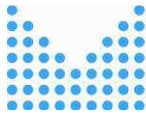
**k organizačně-technickému zabezpečení funkce
pověřence pro ochranu osobních údajů podle
obecného nařízení o ochraně osobních údajů
v podmínkách obcí**

aktualizováno ke dni 19. února 2018

Obsah

I. Právní úprava	7
II. Základní pojmy - osobní údaj, zpracování, správce a zpracovatel osobních údajů	9
III. Obecná charakteristika pověřence	10
IV. Otázky a odpovědi	11
1) Kdo může být pověřencem?	11
2) Jaké má mít pověřenec vzdělání?	18
3) Může obec jmenovat pouze jednoho, nebo i více pověřenců?	13
4) Je činnost obcí související s ustanovením pověřence výkonem samostatné či přenesené působnosti?	14
5) Jak ustanovit osobu pověřence?	14
6) Může být funkce pověřence vykonávána zastupitelem obce?	18
7) Jaké jsou způsoby spolupráce obcí při sdílení pověřence?.....	20
8) Mají povinnost ustanovit pověřence také organizační složky obce nebo právnické osoby zřízené či založené obcí?.....	22
9) Jaká odměna náleží pověřenci za výkon jeho funkce?.....	24
10) Zastupitelnost pověřence v případě jeho nepřítomnosti	25
11) Je-li pověřenec zaměstnancem obce, může tuto činnost vykonávat vedle jiné pracovní činnosti?	25
12) Kdo nemůže být pověřencem?	27
13) Hrozí obcím sankce za nesplnění povinnosti ustanovit pověřence?.....	27
V. Kontakty pro dotazy a konzultace	28

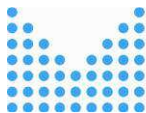

Úvodní slovo

Dostává se Vám do rukou **aktualizovaná verze** metodického doporučení k činnosti územních samosprávných celků, které pro Vás zpracovalo Ministerstvo vnitra na základě konzultace s Úřadem pro ochranu osobních údajů (dále také jen „Úřad“). Metodické doporučení je zaměřeno na výklad k tzv. pověřenci pro ochranu osobních údajů (dále také jen „pověřenec“) za účelem zodpovězení praktických otázek a poskytnutí návodu, jak organizačně zabezpečit plnění povinností souvisejících s ustanovením pověřence v podmínkách obcí. Metodické doporučení se tedy nevěnuje samotné činnosti pověřence, neboť ta se bude lišit podle rozsahu a způsobu zpracovávání osobních údajů v jednotlivých obcích a nelze tedy poskytnout stručný a současně obecný návod pro tuto činnost.

Kdo je pověřenec pro ochranu osobních údajů? Jde o jeden ze zcela nových institutů, který do právního řádu zavádí nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (dále také jen „nařízení“ nebo „obecné nařízení“), které se stane přímo účinné a aplikovatelné ve všech členských státech Evropské unie ode dne **25. května 2018**.

Obecné nařízení o ochraně osobních údajů, často označované jako GDPR (*General Data Protection Regulation*), představuje komplexní právní úpravu mimořádné závažnosti. Bylo by nesprávné domnívat se, že jde jen o „další evropský předpis“. Předmětem ochrany je hodnota soukromí fyzické osoby v podobě jeho aspektu, kterým jsou osobní údaje. Osmdesát procent občanů Evropské unie se domnívá, že jejich osobní údaje nejsou dostatečně chráněny. Obecné nařízení chce tedy odstranit napětí mezi potřebou svobodné výměny informací a ochranou osobních informací jednotlivce v tzv. digitálním věku. Činí tak vytvořením (nebo spíše posílením) jednotných a účinných evropských pravidel při zpracování osobních údajů fyzických osob. Ochrana soukromí v podobě osobních údajů a ochrana práva na informační sebeurčení, které jsou zakotveny jako základní práva v ústavním pořádku České republiky i Evropské unie, předpokládá odpovídající povinnosti povinných subjektů, kterými jsou správci a zpracovatelé osobních údajů. Je žádoucí, aby se tyto povinné subjekty v přechodném období před vstupem nařízení v účinnost s problematikou obecného nařízení seznámily a připravily se na jeho dodržování. Pokud jsou v souvislosti s nařízením často zmiňovány vysoké sankce při porušení, nesmí být chápány samoučelně, ale tak, že upozorňují na nutnost připravit se na plnění nařízení. Právní úprava ochrany osobních údajů se bude i nadále vyvíjet, což do jisté míry souvisí s neustálým vývojem nových technologií. V této oblasti proto bude potřebná nejen znalost nynější právní úpravy, ale i sledování jejího dalšího vývoje.

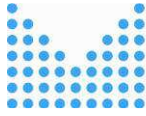

Ode dne **25. května 2018**, kdy se obecné nařízení stane bezprostředně účinné a aplikovatelné ve všech členských státech Evropské unie, jsou mimo jiné všechny obce povinny mít tzv. **pověřence pro ochranu osobních údajů** a plnit další povinnosti s tímto související. **Každou obec** je totiž nutné chápat jako „orgán veřejné moci“ ve smyslu čl. 37 obecného nařízení, jemuž nařízení povinnost zřídí funkci pověřence ukládá. „Orgánem veřejné moci“ jsou v podmínkách obcí nepochybně též školy ve formě školské právnické osoby či příspěvkové organizace, neboť i ty jsou nadány pravomocí rozhodovat o právech a povinnostech fyzických osob. Povinnost mít pověřence nařízení vztahuje dále i na ty instituce nebo subjekty, jejichž hlavní činnost (a) vyžaduje pravidelné a systematické monitorování subjektů údajů ve velkém měřítku (např. provozovatelé městské hromadné dopravy, kteří provádí evidenci cestujících) nebo (b) spočívá v rozsáhlém zpracování citlivých údajů (např. nemocnice nebo sociální zařízení). Všechny tyto subjekty tedy budou muset mít s účinností od 25. května 2018 pověřence pro ochranu osobních údajů.

Tato metodická příručka se člení na čtyři samostatné části. První část obsahuje příslušnou právní úpravu (čl. 37 až 39 nařízení). Ve druhé části jsou vymezeny základní pojmy (osobní údaj, zpracování, správce a zpracovatel osobních údajů). Ve třetí části je uvedena obecná charakteristika pověřence. Čtvrtá a stěžejní část této metodiky se soustředí na otázky a odpovědi ve vztahu k povinnosti obce jmenovat pověřence. **Účelem** tohoto metodického materiálu je přiblížit obcím funkci pověřence pro ochranu osobních údajů a doporučit jim možné postupy jmenování pověřence s cílem správného zavedení tohoto institutu do praxe. V **příloze** této metodické příručky pak naleznete vzorový dokument, který obsahuje **obecný popis úkolů a další činnosti** pověřence.

Závěrem bych rád upozornil, že při zpracování a vydání této metodiky současně probíhá proces přípravy výkladových pravidel k nařízení, který zdaleka není ukončen. Ministerstvo vnitra rovněž připravuje návrh adaptačního zákona, kterým bude zrušen zákon o ochraně osobních údajů s cílem přizpůsobit národní právo na účinnost nařízení. Jak má být nařízení správně interpretováno a aplikováno, nepochybně ukáže také judikatura Soudního dvora Evropské unie. Názory zde prezentované proto vychází především z teoretického výkladu nařízení.

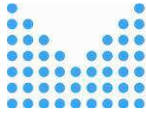
Toto metodické doporučení představuje **druhé vydání výkladového textu vztahující se k praktickému zabezpečení pověřence pro ochranu osobních údajů v podmínkách obcí**. Tak, jak se bude aplikační praxe i právní výklady vyvíjet, předpokládáme, že toto **metodické doporučení bude i v budoucnu aktualizováno** o nové poznatky. Je proto vhodné sledovat internetové stránky Ministerstva vnitra i Úřadu pro ochranu osobních údajů. Ministerstvo vnitra publikuje toto metodické doporučení i jeho případné další aktualizace na internetové stránce <http://www.mvcr.cz/gdpr>.

Věřím, že předložená metodická pomůcka Vám bude praktickým a užitečným nástrojem pro zvládnání této, do jisté míry nové, činnosti, spojené s celou řadou doposud neznámých povinností.

JUDr. PhDr. Petr Mlsna, Ph.D.

náměstek ministra vnitra
pro řízení sekce legislativy a státní správy
pověřený řízením sekce veřejné správy

Základní pravidla pro zajištění činnosti pověřence v bodech

1. Pověřence musí mít

- **každá obec**
- **každá instituce rozhodující o právech a povinnostech osob** (např. školy)
- **instituce či subjekty**, jejichž hlavní činnost vyžaduje pravidelné a systematické monitorování subjektů údajů ve velkém měřítku (např. provozovatelé městské hromadné dopravy, kteří provádějí evidenci cestujících)
- **instituce**, jejichž hlavní činnost spočívá v rozsáhlém zpracování citlivých údajů (např. nemocnice nebo jiná velká zdravotnická nebo sociální zařízení)

2. Pověřence nemusí mít např. **technické správy komunikací, běžné spolky, městské knihovny nebo jiné právnické osoby**, jejichž hlavní činností není pravidelné a systematické monitorování subjektů údajů ve velkém měřítku, ani rozsáhlé zpracování citlivých údajů

3. **Pověřenec má být kvalifikovanou osobou**, znalou právních předpisů na ochranu osobních údajů (včetně důkladné znalosti nařízení)

4. **Pověřencem může být buď pracovník** (tj. zaměstnanec obce), **nebo externě spolupracující osoba** (např. advokát nebo advokátní kancelář)

5. **Pověřence je možné sdílet**, jinými slovy, jedna osoba může vykonávat funkci pověřence pro více obcí nebo povinných subjektů společně (tzn. jedna osoba může plnit úkoly pověřence jak pro obec a jí zřízené instituce, tak i pro několik obcí)

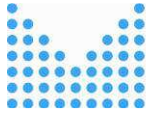
6. **Pověřenec má být nezávislý a nestranný**, a proto nařízení mj. požaduje, aby:

- pověřenci nebyly udíleny žádné pokyny týkající se plnění jeho úkolů podle nařízení
- pověřenec nebyl pro plnění svých úkolů propuštěn ani sankcionován
- plnění jiných úkolů pověřence nevedlo ke střetu jeho zájmů

7. **Pověřenec musí být přímo podřízen vrcholovým řídicím pracovníkům správce nebo zpracovatele, resp. mít přímý přístup k vedení obce či příslušné organizace**

8. **Pověřenec pomáhá zajišťovat soulad činnosti zpracovatele nebo správce s právními předpisy na ochranu osobních údajů**

9. **Pověřenec musí být snadno dosažitelný pro obec, Úřad pro ochranu osobních údajů i veřejnost**

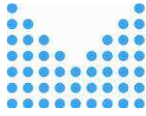
I. Právní úprava

Pravidla vztahující se k pověření pro ochranu osobních údajů jsou upravena v člancích 37 až 39 nařízení (zvýraznění v textu je provedeno pro účely této metodiky) takto:

Článek 37

Jmenování pověřence pro ochranu osobních údajů

1. *Správce a zpracovatel jmenují pověřence pro ochranu osobních údajů v každém případě, kdy:
 1. zpracování provádí orgán veřejné moci či veřejný subjekt, s výjimkou soudů jednajících v rámci svých soudních pravomocí;
 2. hlavní činnosti správce nebo zpracovatele spočívají v operacích zpracování, které kvůli své povaze, svému rozsahu nebo svým účelům vyžadují rozsáhlé pravidelné a systematické monitorování subjektů údajů; nebo
 3. hlavní činnosti správce nebo zpracovatele spočívají v rozsáhlém zpracování zvláštních kategorií údajů uvedených v článku 9 a osobních údajů týkajících se rozsudků v trestních věcech a trestných činů uvedených v článku 10.*
2. *Skupina podniků může jmenovat jediného pověřence pro ochranu osobních údajů, pokud je snadno dosažitelný z každého podniku.*
3. *Je-li správce nebo zpracovatel orgánem veřejné moci či veřejným subjektem, může být s přihlédnutím k jejich organizační struktuře a velikosti jmenován jediný pověřenec pro ochranu osobních údajů pro několik takových orgánů nebo subjektů.*
4. *V jiných případech, než jaké jsou uvedeny v odstavci 1, mohou nebo, vyžaduje-li to právo Unie nebo členského státu, musí pověřence pro ochranu osobních údajů jmenovat správce nebo zpracovatel nebo sdružení a jiné subjekty zastupující kategorie správců či zpracovatelů. Pověřenec pro ochranu osobních údajů může jednat ve prospěch takovýchto sdružení a jiných subjektů zastupujících správce nebo zpracovatele.*
5. *Pověřenec pro ochranu osobních údajů musí být jmenován na základě svých profesních kvalit, zejména na základě svých odborných znalostí práva a praxe v oblasti ochrany údajů a své schopnosti plnit úkoly stanovené v článku 39.*
6. *Pověřenec pro ochranu osobních údajů může být pracovníkem správce či zpracovatele, nebo může úkoly plnit na základě smlouvy o poskytování služeb.*
7. *Správce nebo zpracovatel zveřejní kontaktní údaje pověřence pro ochranu osobních údajů a sdělí je dozorovému úřadu.*

Článek 38

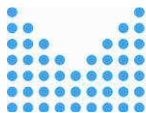
Postavení pověřence pro ochranu osobních údajů

1. Správce a zpracovatel zajistí, aby byl pověřenec pro ochranu osobních údajů náležitě a včas zapojen do veškerých záležitostí souvisejících s ochranou osobních údajů.
2. Správce a zpracovatel podporují pověřence pro ochranu osobních údajů při plnění úkolů uvedených v článku 39 tím, že mu poskytují zdroje nezbytné k plnění těchto úkolů, k přístupu k osobním údajům a operacím zpracování a k udržování jeho odborných znalostí.
3. Správce a zpracovatel zajistí, aby pověřenec pro ochranu osobních údajů nedostával žádné pokyny týkající se výkonu těchto úkolů. V souvislosti s plněním svých úkolů není správcem nebo zpracovatelem propuštěn ani sankcionován. Pověřenec pro ochranu osobních údajů je přímo podřízen vrcholovým řídicím pracovníkům správce nebo zpracovatele.
4. Subjekty údajů se mohou obracet na pověřence pro ochranu osobních údajů ve všech záležitostech souvisejících se zpracováním jejich osobních údajů a výkonem jejich práv podle tohoto nařízení.
5. Pověřenec pro ochranu osobních údajů je v souvislosti s výkonem svých úkolů vázán tajemstvím nebo důvěrností, v souladu s právem Unie nebo členského státu.
6. Pověřenec pro ochranu osobních údajů může plnit i jiné úkoly a povinnosti. Správce nebo zpracovatel zajistí, aby žádné z těchto úkolů a povinností nevedly ke střetu zájmů.

Článek 39

Úkoly pověřence pro ochranu osobních údajů

1. Pověřenec pro ochranu osobních údajů vykonává alespoň tyto úkoly:
 - a) poskytování informací a poradenství správcům nebo zpracovatelům a zaměstnancům, kteří provádějí zpracování, o jejich povinnostech podle tohoto nařízení a dalších předpisů Unie nebo členských států v oblasti ochrany údajů;
 - b) monitorování souladu s tímto nařízením, dalšími předpisy Unie nebo členských států v oblasti ochrany údajů a s koncepcemi správce nebo zpracovatele v oblasti ochrany osobních údajů, včetně rozdělení odpovědnosti, zvyšování povědomí a odborné přípravy pracovníků zapojených do operací zpracování a souvisejících auditů;

- c) *poskytování poradenství na požádání, pokud jde o posouzení vlivu na ochranu osobních údajů a monitorování jeho uplatňování podle článku 35;*
 - d) *spolupráce s dozorovým úřadem a*
 - e) *působení jako kontaktní místo pro dozorový úřad v záležitostech týkajících se zpracování, včetně předchozí konzultace podle článku 36, a případně vedení konzultací v jakékoli jiné věci.*
2. *Pověřenec pro ochranu osobních údajů bere při plnění svých úkolů patřičný ohled na riziko spojené s operacemi zpracování a současně přihlíží k povaze, rozsahu, kontextu a účelům zpracování.*

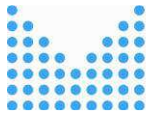
II. Základní pojmy - osobní údaj, zpracování, správce a zpracovatel osobních údajů

„**Osobními údaji**“ jsou veškeré informace o identifikované nebo identifikovatelné fyzické osobě (dále jen „subjekt údajů“); identifikovatelnou fyzickou osobou je fyzická osoba, kterou lze přímo či nepřímo identifikovat, zejména odkazem na určitý identifikátor, například jméno, identifikační číslo, lokační údaje, síťový identifikátor nebo na jeden či více zvláštních prvků fyzické, fyziologické, genetické, psychické, ekonomické, kulturní nebo společenské identity této fyzické osoby; (čl. 4 odst. 1 nařízení).

„**Zpracováním**“ je jakákoliv operace nebo soubor operací s osobními údaji nebo soubory osobních údajů, který je prováděn pomocí či bez pomoci automatizovaných postupů, jako je shromáždění, zaznamenání, uspořádání, strukturování, uložení, přizpůsobení nebo pozměnění, vyhledání, nahlédnutí, použití, zpřístupnění přenosem, šíření nebo jakékoliv jiné zpřístupnění, seřazení či zkombinování, omezení, výmaz nebo zničení; (čl. 4 odst. 2 nařízení).

„**Správce**“ je fyzická nebo právnická osoba, orgán veřejné moci, agentura nebo jiný subjekt, který sám nebo společně s jinými určuje účely a prostředky zpracování osobních údajů; jsou-li účely a prostředky tohoto zpracování určeny právem Unie či členského státu, může toto právo určit dotčeného správce nebo zvláštní kritéria pro jeho určení; (čl. 4 odst. 7 nařízení)

„**Zpracovatelem**“ je fyzická nebo právnická osoba, orgán veřejné moci, agentura nebo jiný subjekt, který zpracovává osobní údaje pro správce; (čl. 4 odst. 8 nařízení).

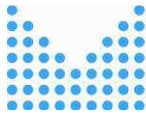

III. Obecná charakteristika pověřence

Pověřence pro ochranu osobních údajů lze chápat jako důležitého **pomocníka a konzultanta v systému ochrany osobních údajů**. Jeho povinností je poskytovat poradenství správcům a zpracovatelům a jejich zaměstnancům, kteří se podílí na zpracování osobních údajů, o jejich povinnostech v oblasti ochrany osobních údajů. Jeho úkolem je dále **monitorovat zpracování osobních údajů**, tzn. sledovat, analyzovat a vyhodnocovat soulad zpracování s požadavky nařízení a dalšími právními předpisy v oblasti ochrany osobních údajů (evropskými i národními). Pověřenec je rovněž **kontaktní osobou pro dozorový orgán**, kterým je Úřad pro ochranu osobních údajů, jakož i pro jednotlivce, k nimž se osobní údaje vztahují (tj. subjekty osobních údajů). Tito se mohou na pověřence obracet ve všech záležitostech souvisejících se zpracováním jejich osobních údajů a výkonem jejich práv podle nařízení. Cílem spolupráce s dozorovým orgánem je usnadnit mu přístup k informacím a dokumentům pro výkon jeho vyšetřovacích, rozhodovacích a dalších pravomocí uložených vnitrostátními předpisy.

Úkolem pověřence je tedy napomáhat při zajišťování souladu praxe s ustanoveními nařízení a dalšími předpisy v oblasti ochrany osobních údajů. Pověřenec však nenese osobní odpovědnost za nedodržování nařízení a dalších právních předpisů na úseku ochrany osobních údajů. **Odpovědným subjektem jsou i nadále jednotlivé obce a kraje jakožto správci osobních údajů**, kteří musí zajistit a musí být schopni doložit, že zpracování je prováděno v souladu s ustanoveními obecného nařízení (srov. článek 24 odst. 1 nařízení). Proto také obec není právně vázána radou nebo stanoviskem pověřence, nicméně musí být schopna svůj odlišný postoj řádně odůvodnit, tzn. pro odlišný postup nebo rozhodnutí při ochraně nebo zpracovávání osobních údajů musí mít adekvátní důvody.

Z nařízení vyplývá, že úkoly pověřence musí být vykonávány **nezávislým způsobem**. Za tímto účelem je obec povinna zajistit, aby pověřenec nedostával žádné pokyny týkající se plnění jeho úkolů. To znamená, že obec pověřenci nemůže zadat pokyn, jakého výsledku má dosáhnout nebo jaký názor nebo právní výklad má zastávat, jak prošetřit stížnost nebo zda kontaktovat Úřad. Obec je rovněž povinna zajistit, aby plnění jiných úkolů pověřence nevedlo ke střetu jeho zájmů, a dále, aby žádná osoba provádějící úkoly pověřence nebyla v souvislosti s plněním těchto svých úkolů propuštěna ani jinak sankcionována. Pověřence tedy nelze nijak postihovat za nezávislý způsob výkonu povinností (tzn. za to, že zastává jiný názor než správce osobních údajů, nebo že kontaktoval Úřad, atp.), např. ukončením smlouvy o spolupráci, snížením odměny za výkon funkce pověřence nebo jakýmkoli jiným způsobem.

Nařízení dále požaduje, aby pověřenec pro ochranu osobních údajů byl **přímo podřízen vrcholovým řídicím pracovníkům správce nebo zpracovatele**. Jde o požadavek, aby pověřenec měl přímý přístup k vedení obce nebo příslušné organizace, tj. aby nebyl mezi pověřencem a vedením další mezičlánek a pověřenec se tak na vedení mohl kdykoli obrátit v záležitostech ochrany osobních údajů.

S ohledem na to, že obec je odpovědným subjektem za dodržování všech výše uvedených pravidel, měla by je aktivně promítnout do právního vztahu s pověřencem a trvat na jejich dodržování. To vyžaduje mj. zakotvení vhodných smluvních pravidel, která budou reflektovat výše uvedené principy a požadavky týkající se způsobu výkonu funkce pověřence.

IV. Otázky a odpovědi

1) Co se rozumí „jmenováním“ pověřence ve smyslu nařízení?

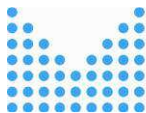
Způsob zřízení funkce pověřence není nařízením limitován na akt *jmenování* ve smyslu českého zákoníku práce. Právo EU obecně (tedy i předmětné nařízení o ochraně osobních údajů) je třeba vykládat „volněji“ než předpisy vnitrostátní. Aplikace práva EU musí být jednotná ve všech členských státech, což vyžaduje uplatňování *autonomní interpretace*. To znamená, že pojmům vyskytujícím se v unijních předpisech nemůže být automaticky přikládán stejný právní význam, jaký je jim přikládán vnitrostátním právem.

Pojem „jmenování“ především zahrnuje širší okruh aktů než jen pracovněprávní jednání. Jedná se spíše o „ustavení“ pověřence do funkce, což může být uskutečněno zejm. uzavřením pracovní smlouvy nebo smlouvy o poskytování služeb (v podrobnostech viz otázku č. 5 – *Jak ustanovit osobu pověřence?*).

2) Kdo může být pověřencem?

Nařízení připouští, aby pověřencem byla **jak fyzická osoba** (tj. zaměstnanec obce nebo např. externě spolupracující advokát), **tak právnická osoba** (tj. např. advokátní kancelář). V případě, že obec za pověřence zvolí právnickou osobu, musí být jmenovitě určena konkrétní fyzická osoba, která bude funkci pověřence vykonávat a bude dosažitelná pro potřeby obce, Úřadu i veřejnosti.

Zajištění dosažitelnosti pověřence mj. předpokládá zveřejnění jeho kontaktních údajů na úřední desce obecního úřadu (a to jak na její „fyzické“ podobě, tak i na elektronické úřední desce, která je dostupná dálkově), přičemž by tyto údaje měly být uvedeny i mezi povinně zveřejňovanými informacemi podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů [§ 5 odst. 2 písm. b)]. **Kromě povinnosti zveřejnit kontaktní údaje pověřence jsou obce povinny tyto údaje také oznámit dozorovému úřadu**

(tj. Úřadu pro ochranu osobních údajů), a to před okamžikem nabytí účinnosti nařízení (srov. čl. 37 odst. 7 nařízení).

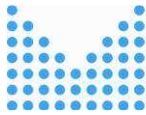
Pověřencem může být **bud' pracovník** správce nebo zpracovatele osobních údajů, **nebo externě spolupracující osoba**, která funkci pověřence vykonává na základě smlouvy o poskytování služeb (čl. 37 odst. 6 nařízení). **Pracovníkem** je třeba rozumět zaměstnance obce, který funkci pověřence vykonává na základě pracovní smlouvy (tzn. v pracovním poměru) nebo dohody o pracovní činnosti (viz dále). **Externě spolupracující osobou** je třeba rozumět osobu (ať už fyzickou či právnickou), která funkci pověřence vykonává na základě smlouvy v jiném než pracovněprávním vztahu.

Ačkoli tak nařízení nestanoví výslovně, měla by **funkce pověřence být stálá**. Schopnost plnit úkoly dle čl. 39 nařízení totiž předpokládá možnost pověřence detailně poznat vnitřní chod a organizaci správce, neboť jedině tak dokáže stanovit problémy a odhadnout případná rizika spojená se zpracováním osobních údajů. Je proto vhodné, aby byl pověřenec vždy ustanoven na dobu neurčitou nebo delší časové období tak, aby měl dostatek času seznámit se se zpracováváním osobních údajů správcem. Požadavek na stálost výkonu funkce pak nepochybně souvisí též s principem nezávislosti (nestrannosti) pověřence.

Podle ustanovení čl. 38 odst. 3 nařízení, které představuje jednu ze záruk **nezávislosti** pověřence, nesmí být pověřenec v souvislosti s plněním svých úkolů správcem nebo zpracovatelem propuštěn ani sankcionován. „*Pokyny týkající se pověřenců pro ochranu osobních údajů*“, vydané pracovní skupinou dle čl. 29 nařízení¹ (dále jen „Vodítka pracovní skupiny k pověřencům“) k tomu uvádí obecné doporučení: „*Čím je smlouva pověřence pro ochranu osobních údajů stabilnější a čím více existuje záruk proti nespravedlivému propuštění, tím je pravděpodobnější, že pověřenci pro ochranu osobních údajů budou schopni konat nezávisle. Pracovní skupina WP29 by proto uvítala, kdyby organizace vyvinuly v tomto směru úsilí.*“ **Je tudíž vhodné (byť z hlediska nařízení nikoli povinné), aby byl pověřenec zaměstnán na základě pracovní smlouvy, u které je zákoníkem práce dána ochrana zaměstnance při skončení pracovního poměru.** Sjednání **zkušební doby** v pracovní smlouvě s pověřencem je však možné (sjednání zkušební doby, které je v souladu se zákoníkem práce, není porušením nařízení).

Související **častou otázkou je, zda funkce pověřence může být vykonávána na základě dohod o pracích konaných mimo pracovní poměr**, tzn. na základě dohody o provedení práce či dohody o pracovní činnosti - s ohledem na povahu činnosti pověřence připadá v tomto případě do úvahy pouze dohoda o pracovní činnosti (nikoli též dohoda o provedení práce, jejíž podstatou je výkon

¹ Dostupné na webu Úřadu pro ochranu osobních údajů:
https://www.uoou.cz/assets/File.ashx?id_org=200144&id_dokumenty=28017

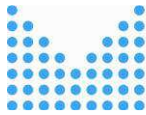
časově omezeného rozsahu práce, srov. § 75 zákoníku práce). U dohod o pracích konaných mimo pracovní poměr se totiž nepoužijí pravidla o skončení pracovního poměru na ochranu zaměstnance, lze je ukončit „volně“, tj. výpovědí zaměstnavatele z jakéhokoli důvodu nebo i bez uvedení důvodu (srov. § 77 odst. 2 písm. g/ ve spojení s § 77 odst. 4 zákoníku práce). Je však třeba připustit, že to, co se jeví jako optimální řešení, tj. uzavření pracovní smlouvy na dobu neurčitou s pověřencem, nemusí být vyhovujícím řešením zejména u malých obcí, u nichž lze s ohledem na povahu a rozsah jimi prováděného zpracování osobních údajů očekávat, že ve standardních případech se bude časová potřeba činnosti pověřence pohybovat v řádu dnů v roce. Pro malé obce, které zpracovávají údaje převážně na základě zákona a nejsou správci velkého rozsahu osobních nebo citlivých údajů, se tedy může jevit uzavření dohody o pracovní činnosti s pověřencem jako přijatelné s tím, že ani v tomto v případě nesmí být pověřenec propuštěn ani sankcionován v souvislosti s plněním svých úkolů. Doporučujeme tedy, aby na pravidlo uvedené v čl. 38 odst. 3 nařízení bylo pamatováno již při uzavírání dohody o pracovní činnosti a aby tato dohoda obsahovala taxativní výčet důvodů, pro které je výpověď ze strany zaměstnavatele možná a které představují záruky nezávislého výkonu funkce pověřence.

Stejný princip se uplatní i na externě spolupracující osoby. Smlouva o poskytování služeb mezi obcí a pověřencem by měla být optimálně uzavírána na dobu neurčitou, a to s taxativním výčtem důvodů, pro které tato smlouva může být vypovězena, resp. pro které lze pověřence odvolat. Tyto důvody pro jednostranné ukončení spolupráce mohou záležet (s ohledem na čl. 38 odst. 3 nařízení, resp. požadavek nezávislého výkonu funkce pověřence) pouze na objektivních okolnostech, jako jsou např. ztráta předpokladů pro výkon funkce nebo dlouhodobá neschopnost funkci pověřence dále vykonávat, tzn., nesmí zakládat prostor pro libovolné rozvázání spolupráce ze strany správce (obce).

Výběr pověřence je na uvážení obce. Pověřencem by měl být odborník v oblasti ochrany osobních údajů, který má adekvátní odborné předpoklady k tomu, aby se mohl řádně věnovat úkolům vyplývajícím z nařízení (v podrobnostech viz otázka a odpověď č. 6). Pověřencem může být pouze taková osoba, která může být nejenom obci (a zaměstnancům obce), ale i Úřadu a veřejnosti k dispozici při řešení problémů souvisejících s ochranou osobních údajů. Pověřenec musí mít zároveň možnost zpracovávání osobních údajů u příslušného správce detailně poznat, neboť pouze tak dokáže plnit úkoly vyplývající z nařízení. Z těchto důvodů je nutné, aby vybraný pověřenec měl nejenom dostatečné profesní a další předpoklady pro výkon funkce, ale i časové možnosti plně se věnovat úkolům pověřence podle nařízení.

3) Může obec jmenovat pouze jednoho, nebo i více pověřenců?

Z podstaty institutu pověřence vyplývá, že obec by měla mít pouze jednoho pověřence, resp. že tato funkce může být obsazena pouze jednou osobou. To však

zároveň nevylučuje postup, kdy se na plnění úkolů pověřence bude podílet více osob (např. specializovaný tým). Takový postup lze doporučit, je-li jeho účelem efektivní plnění různých úkolů vyplývajících z nařízení. Všichni členové týmu podílející se na výkonu funkce pověřence však nejsou pověřenci ve smyslu čl. 37 nařízení. Je tudíž potřeba, aby byl **určen jediný pověřenec, který bude kontaktní osobou** pro subjekty osobních údajů a Úřad a který bude **splňovat všechny kvalifikační předpoklady pro výkon této funkce dané nařízením** (čl. 37 odst. 5).

4) Je činnost obcí související s ustanovením pověřence výkonem samostatné či přenesené působnosti?

Samotnou činnost obce s cílem zajištění osoby pověřence a plnění souvisejících povinností je třeba chápat jako výkon samostatné působnosti obce, byť má tato činnost do jisté míry povahu organizačně-technickou. Na uvedeném závěru nic nemění fakt, že plnění úkolů pověřencem bude souviset s výkonem řady různých činností vykonávaných obcí na úseku státní správy či samosprávy (např. zpracování osobních údajů při vedení matriky, které je výkonem přenesené působnosti obce).

5) Jak ustanovit osobu pověřence?

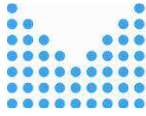
Obecně existuje několik cest ke jmenování pověřence, včetně sdílení pověřence více obcemi. V zásadě je možné uvést tyto varianty ustanovení pověřence:

a) Pověřenec v pracovněprávním vztahu (zaměstnanec)

Jednou z možných cest ke jmenování pověřence je uzavření pracovní smlouvy s pověřencem. Méně doporučovanou variantou je pak uzavření dohody o pracovní činnosti (viz otázka a odpověď č. 2 – *Kdo může být pověřencem?*).

Pověřenec může být zaměstnancem obce zařazeným do obecního úřadu i mimo obecní úřad.

Bude-li pověřenec zaměstnancem zařazeným do obecního úřadu, jedná se o úředníka ve smyslu zákona č. 312/2002 Sb., o úřednících územních samosprávných celků a o změně některých zákonů (dále jen „zákon č. 312/2002 Sb.“), neboť povaha činnosti pověřence má povahu tzv. správní činnosti podle tohoto zákona. V takovém případě na osobu pověřence dopadají ustanovení obsažená v tomto zákoně. Povinnost prokázat zvláštní odbornou způsobilost podle daného

zákona se však na pověřence nevztahuje.² Obsazení takového místa však musí probíhat na základě § 4 a násl. zákona č. 312/2002 Sb.

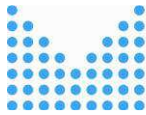
Nebude-li pověřenec zařazen do obecního úřadu, nebude mít postavení úředníka územního samosprávného celku podle zákona č. 312/2002 Sb. a tento zákon se tedy na něj nebude vztahovat.

Určení rozsahu pracovního úvazku je na uvážení obce. Obec by však měla vždy zvolit takovou cestu, kterou zaměstnanci vytvoří předpoklady pro řádné plnění povinností vyplývajících z nařízení.

Jinou otázkou je, jak zařadit zaměstnance, který vykonává funkci pověřence, v organizační struktuře obecního úřadu. Nařízení požaduje, aby pověřenec pro ochranu osobních údajů byl *přímo podřízen vrcholovým řídicím pracovníkům správce nebo zpracovatele* (srov. čl. 38 odst. 3 nařízení). Je však třeba upozornit, že „přímo podřízeností“ pověřence se nerozumí podřízenost organizační (že pověřence musí řídit přímo vedení organizace), ale jde o požadavek, aby měl pověřenec přímý přístup k vedení organizace, tj. aby při předávání informací mezi pověřencem a vedením nebyl další mezičlánek a pověřenec se tak na vedení organizace mohl kdykoli obrátit v záležitostech ochrany osobních údajů. Je tudíž žádoucí, aby se zaměstnanec vykonávající funkci pověřence mohl kdykoli v souvislosti s plněním svých úkolů obracet na tajemníka obecního úřadu, který je ve smyslu § 2 odst. 8 zákona č. 312/2002 Sb. vedoucím tohoto úřadu. V obcích, ve kterých není funkce tajemníka zřízena nebo kde není tajemník ustanoven, bude pověřenec takto podřízen přímo starostovi obce [srov. § 103 odst. 4 písm. b) ve spojení s § 110 odst. 3 a § 109 odst. 1 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o obcích“)]. Přímo na starostu obce se také bude moct obracet pověřenec, který je zaměstnancem obce zařazeným mimo obecní úřad.

Připomínáme, že pověřence, který je zaměstnancem obce, nelze postihovat v oblasti odměňování nebo jiným způsobem za nezávislý výkon jeho povinností, tj. například za to, že zastává jiný právní názor než správce. Dále upozorňujeme, že z hlediska principu nezávislosti je vhodné, aby pověřenec, který je zaměstnancem obce, podepsal doložku či smluvní ujednání, že u něj nedojde ke střetu zájmů, a dále se zavázal zachovávat povinnost mlčenlivosti o všech osobních údajích, o kterých se dozví v souvislosti s výkonem své funkce, jakož i o všech bezpečnostních opatřeních, jejichž vyzrazení by ohrozilo zabezpečení osobních údajů, a to i po skončení pracovněprávního vztahu.

² Úkoly pověřence totiž nejsou zahrnuty mezi správní činnosti vyjmenované ve vyhlášce č. 512/2002 Sb., o zvláštní odborné způsobilosti úředníků územních samosprávných celků, pro které se, podle § 21 zákona č. 312/2002 Sb., vyžaduje prokázání zvláštní odborné způsobilosti.

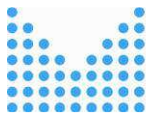
b) Pověřenec v jiném právním vztahu k obci (externě spolupracující osoba)

Nařízení výslovně připouští, aby funkci pověřence vykonávala osoba v jiném než pracovněprávním vztahu k obci na základě *smlouvy o poskytování služeb*. Nezáleží přitom na tom, jak je tato smlouva nazvána. Typicky půjde o tzv. nepojmenovanou soukromoprávní smlouvu mezi obcí a pověřencem, kdy vzájemná práva a povinnosti smluvních stran se budou řídit zejména touto smlouvou (§ 1746 odst. 2 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů).

S ohledem na odpovědnost obce za dodržování povinností vyplývajících z nařízení je vhodné ve smlouvě sjednat zejména tyto náležitosti:

- **označení odpovědné osoby nebo osob, které budou funkci pověřence vykonávat,**
- **označení jedné určité osoby jako hlavní kontaktní osoby pro subjekty osobních údajů a Úřad,**
- **výčet úkolů, které má pověřenec plnit** (podle čl. 38 odst. 4 a čl. 39 odst. 1 nařízení), případně další úkoly, kterými může být pověřenec pověřen (typicky vedení záznamů o činnostech zpracování podle čl. 30 nařízení),
- **ujednání představující záruky nezávislosti výkonu funkce pověřence** – tj. zejména povinnost pověřence oznámit možný střet zájmů správci osobních údajů, taxativní výčet důvodů, pro které lze smlouvu s pověřencem vypovědět a pověřence odvolat (tyto důvody mohou zahrnovat dlouhodobé neplnění úkolů pověřence, ztrátu schopnosti vykonávat povinnosti pověřence a další obvyklé důvody; důvody pro jednostranné ukončení spolupráce však nemohou zahrnovat explicitně vyjádřenou či skrytou sankci za nezávislý výkon povinností pověřence),
- **doložku či smluvní ujednání, kterým se pověřenec zaváže, že u něj nedojde ke střetu zájmů**
- **doložku či smluvní ujednání, kterým se pověřenec zaváže zachovávat mlčenlivost** o všech osobních údajích, o kterých se dozví v souvislosti s výkonem své funkce, a o všech bezpečnostních opatřeních, jejichž vyzrazení by ohrozilo zabezpečení osobních údajů.

I u externě spolupracující osoby je nutné mít na paměti, že výkon funkce pověřence je ovládán principem nezávislosti a nestrannosti, s čímž souvisí požadavek, aby plnění jiných úkolů pověřence nevedlo ke střetu jeho zájmů (srov. čl. 38 odst. 6 nařízení). Konflikt zájmů u externě spolupracujícího pověřence může vzniknout např. tehdy, pokud by externí pověřenec byl obcí požádán o zastupování správce nebo zpracovatele u soudu nebo u Úřadu ve věci týkající se ochrany osobních údajů.

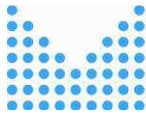
c) Sdílení pověřence

Nařízení nevyžaduje, aby každá obec měla svého vlastního pověřence. Naopak výslovně připouští, aby jednoho pověřence sdílelo více obcí, a to s přihlédnutím k jejich organizační struktuře a velikosti. V navazující otázce a odpovědi č. 8 jsou podrobněji rozvedeny formy možného sdílení pověřence více obcemi.

Sdílení pověřence je vhodné zejména pro menší obce, které vykonávají přenesenou působnost jen v malém rozsahu. Tyto obce totiž budou v porovnání s obcemi s pověřeným obecním úřadem a obcemi s rozšířenou působností správcí osobních údajů jen v malé míře. Jako jedna z možných variant se jeví postup, kdy pro potřeby těchto obcí bude úkoly pověřence zajišťovat pověřenec obce s pověřeným obecním úřadem (tzv. obec II. typu) nebo pověřenec obce s rozšířenou působností (tzv. obec III. typu), v jejichž správním obvodu se tyto menší obce nachází. Není vyloučena ani možnost, aby některé, zejména menší, obce sdílely pověřence vyššího územního samosprávného celku (kraje). Je však třeba upozornit, že uzavření dohody mezi obcí a krajem o sdílení pověřence je z povahy věci vždy záležitostí svobodné vůle kraje a obce (kraj nemá povinnost zajistit plnění úkolů pověřence i pro obce na svém území, tzn. návrh na uzavření takové dohody může kraj z jakýchkoli důvodů, např. z kapacitních, svobodně odmítnout). Případné uzavření takové dohody o spolupráci je nutno považovat za výkon samostatné působnosti územních samosprávných celků, nikoli za výkon přenesené působnosti (státní správy).

Z výše uvedeného vyplývá, že jediný pověřenec může své povinnosti plnit pro několik obcí společně, a to s ohledem na jejich velikost a organizační strukturu, resp. rozsah osobních údajů, které tyto obce zpracovávají. Určení, pro kolik obcí současně může působit jediná fyzická nebo právnická osoba jako společný pověřenec však bude záležet především na podmínkách na straně jednotlivých obcí. Tuto otázku je třeba posoudit vždy individuálně, zejména s ohledem na rozsah a složitost zpracování osobních údajů prováděných danými obcemi. Vždy bude třeba zvažovat, zda jsou dány předpoklady pro to, aby funkce pověřence nebyla zajištěna pouze formálně, ale aby úkoly pověřence byly v praxi řádně plněny pro všechny spolupracující obce.

Rozhodnou-li se obce ke spolupráci, měly by vždy důkladně zvážit, zda osoba, která se má stát „sdíleným“ pověřencem, je schopna plnit úkoly pověřence efektivně pro všechny spolupracující obce. Obce musí posuzovat, zda tato osoba má dostatečné časové a jiné předpoklady pro výkon funkce „sdíleného“ pověřence. Bude třeba přihlížet jak k podmínkám na straně jednotlivých obcí (tj. k jejich velikosti a organizační struktuře, počtu atd.), tak i k okolnostem na straně daného pověřence. S přihlédnutím k velikosti a organizační struktuře zúčastněných obcí, resp. rozsahu

jimi zpracovávaných dat, bude třeba klást nároky na úroveň vzdělání a profesních dovedností „sdíleného“ pověření.

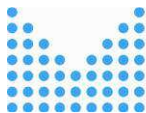
Závěrem opětovně zdůrazňujeme, že žádnou obec, kraj, fyzickou či právnickou osobu nelze ke vzájemné spolupráci nutit. Sdílení pověření je z povahy věci možné jen v případě kladné vůle všech zúčastněných subjektů.

6) Jaké má mít pověřenec vzdělání?

Z čl. 37 odst. 5 nařízení vyplývá, že **„pověřenec musí být jmenován na základě svých profesních kvalit, zejména na základě svých odborných znalostí práva a praxe v oblasti ochrany údajů a své schopnosti plnit úkoly stanovené v článku 39.“**

Pověřencem musí být tedy osoba, která se nejenom orientuje v legislativě, ale má **důkladné znalosti nařízení a dalších evropských i národních předpisů na úseku ochrany osobních údajů**. V podmínkách obcí je dále žádoucí, aby pověřenec měl i **znalosti o fungování veřejné správy**. Mezi další důležité znalosti pověřence patří odpovídající **znalost informačních technologií** a bezpečnosti dat. Pověřenec při plnění svých povinností může získávat vysoce důvěrné informace o fyzických osobách a o úrovni zabezpečení osobních údajů, pokud je správce (obec, sociální zařízení apod.) zpracovává. Výkon těchto povinností může být za určitých okolností konfliktní, přičemž řešení bude vyžadovat zvládnutí dilematických situací. Připomeňme, že pověřenec plní své úkoly nejenom ve vztahu k obci, která pověřence jmenuje, ale i vůči Úřadu a jiným státním orgánům a ve vztahu k veřejnosti (srov. čl. 38 odst. 4 a čl. 39 nařízení). Osoba pověřence by tudíž měla splňovat i odpovídající **etické předpoklady** relevantní z hlediska výkonu jeho funkce. Neméně důležité je, aby se pověřenec vyznal v **organizační struktuře a ve vnitřních předpisech správce či zpracovatele**, u kterého působí, a věděl, k jakému zpracování osobních údajů u něj dochází.

K otázce, jaká má být úroveň znalostí pověřence, lze uvést, že pověřenec musí mít takovou úroveň vzdělání a takové schopnosti, aby byl způsobilý plnit úkoly stanovené v čl. 39 nařízení v podmínkách toho kterého správce (zpracovatele) osobních údajů, u kterého působí. Připomeňme, že mezi úkoly pověřence patří především poskytování poradenství a konzultací v oblasti ochrany osobních údajů a monitorování souladu činnosti správce s právními předpisy. Recitál 97 nařízení k čl. 37 odst. 5 nařízení upřesňuje, že *„potřebná úroveň odborných znalostí by se měla určit zejména podle prováděných operací zpracování a podle ochrany, která se vyžaduje pro osobní údaje zpracovávané správcem nebo zpracovatelem“*. Úroveň znalostí pověřence by se tedy měla odvíjet od citlivosti, množství osobních údajů a složitosti jejich zpracování. **Dle okolností tak může být pověřencem každá způsobilá osoba, kdy jiné (nižší) nároky na úroveň vzdělání a dalších schopností a dovedností pověřence bude třeba aplikovat u malých obcí, a jiné**

(vyšší) nároky bude třeba klást na obce s rozšířenou působností a vyšší územní samosprávné celky (kraje).

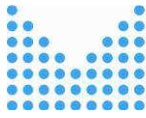
Samo nařízení nestanoví žádnou specifickou formu ověření nebo prokázání profesních kvalit pověřence. To znamená, že **dle nařízení pověřenec nemusí mít vzdělání ve smyslu absolutoria vysoké školy a získání akademického titulu, nemusí mít ani certifikát** o absolvování „profesní zkoušky“, školení atp. Nařízení vychází z toho, že odpovědnost za výběr „odborně způsobilé“ osoby jako pověřence pro ochranu osobních údajů ponese přímo správci.

Přestože však samo nařízení žádnou formu prokázání znalostí pověřence nestanoví, je třeba upozornit, že s účinností od 1. ledna 2018 je nařízením vlády č. 222/2010 Sb., o katalogu prací ve veřejných službách a správě, činnost pověřence zařazena do 10. až 13. platové třídy, pro které je dle nařízení č. 341/2017 Sb., o platových poměrech zaměstnanců ve veřejných službách a správě, ve znění pozdějších předpisů, předepsáno vysokoškolské nebo vyšší odborné vzdělání. To znamená, že **je-li pověřenec zaměstnancem obce, vyplývá pro něj povinnost dosáhnout požadovaného vzdělání nepřímo ze zařazení zaměstnance do příslušné platové třídy podle katalogu prací** (podrobněji viz otázka a odpověď č. 9 - *Jaká odměna náleží pověřenci za výkon jeho funkce?*). Bude-li funkci pověřence pro obec vykonávat externí osoba, úroveň jejího vzdělání bude dána výlučně čl. 37 odst. 5 nařízení. Povinnost prokázat požadované vzdělání se tedy odvíjí od volby způsobu ustanovení pověřence (viz otázka a odpověď č. 4 – *Jak ustanovit osobu pověřence?*).

7) Může být funkce pověřence vykonávána zastupitelem obce?

Člen zastupitelstva obce je mj. povinen dle § 83 odst. 1 zákona o obcích plnit úkoly, které mu uloží orgány obce, jejichž je členem. Nabízí se tedy otázka, zda obec, resp. zastupitelstvo, může výkonem úkolů pověřence pověřit člena zastupitelstva obce.

S ohledem na požadavek nařízení, aby funkci pověřence vykonával buď pracovník (tzn. zaměstnanec obce), nebo externě spolupracující osoba na základě smlouvy o poskytování služeb (srov. čl. 37 odst. 6 nařízení), je nutno dovodit, že zastupitel nemůže být pověřencem obce z titulu své funkce člena zastupitelstva obce. Teoreticky je možné, aby funkce pověřence byla vykonávána zastupitelem obce na základě pracovní nebo jiné smlouvy s obcí, splňuje-li zastupitel všechny předpoklady pro výkon funkce pověřence (viz otázka a odpověď č. 6 – *Jaké má mít pověřenec vzdělání?*). Vnitrostátní předpisy totiž souběžný výkon funkce zastupitele a jiné činnosti v pracovněprávním vztahu nezakazují, a tato možnost není explicitně vyloučena ani nařízením.

Je však nutné mít na paměti, že u pověřence – zastupitele jsou zvýšená rizika ve vztahu k jeho nezávislosti a nestrannosti. Tato rizika plynou z povahy funkce zastupitele a jeho postavení jako člena zastupitelstva obce. Pověřenec přitom musí vystupovat jako nezávislý a nestranný prostředník mezi správcem a Úřadem, potažmo mezi správcem a veřejností, a být považován za důvěryhodnou osobu, jde-li o ochranu práva a osobních údajů. To je třeba dovodit nejenom z výslovně stanovených pravidel a principů vážících se k osobě pověřence, ale i z účelu nařízení, které nepochybně sleduje cíl, aby se pověřenci stali nezávislými „strážci“ ochrany osobních údajů.

U členů zastupitelstva obce, tzn. u osob zastávajících politickou funkci, je proto třeba zvlášť důkladně posoudit, zda konkrétní osoba (zastupitel) splňuje nejenom profesní předpoklady, ale rovněž předpoklady pro nezávislý výkon funkce pověřence. S ohledem na to, že dosavadní výklady nařízení požadují, aby byla případná rizika zvážena předem a aby bylo využito všech nástrojů, které zamezí vzniku střetu zájmů u pověřence, není uvedený způsob řešení obecně doporučeníhodný.

8) Jaké jsou způsoby spolupráce obcí při sdílení pověřence?

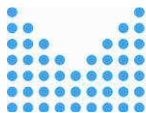
V zásadě je možné uvést následující způsoby sdílení pověřence, přičemž volba té které varianty je na uvážení spolupracujících obcí.

a) Více obcí uzavře smlouvu s jediným pověřencem

Není vyloučeno, aby každá obec samostatně uzavřela smlouvu s jediným pověřencem, tedy aby táž (fyzická nebo právnická) osoba vykonávala úkoly pověřence pro více obcí na základě individuálních dohod těchto obcí s osobou pověřence. „Sdílení“ pověřence má v tomto případě povahu toliko *personální*, kdy jedna osoba působí jako pověřenec pro více obcí.

Má-li pověřenec vykonávat tímto způsobem úkoly pro více obcí jako zaměstnanec, je třeba pamatovat na omezení, kterým je písemný souhlas zaměstnavatele podle § 16 odst. 4 zákona o úřednících územních samosprávných celků, podle něhož *může úředník vykonávat jinou výdělečnou činnost jen s předchozím písemným souhlasem územního samosprávného celku, u něhož je zaměstnán, resp. na ustanovení § 304 odst. 1 zákoníku práce (pokud nebude mít pověřenec postavení úředníka; srov. výše).*

Bude-li pověřenec v jiném právním vztahu k obci (tzn. v jiném než pracovněprávním vztahu), případná omezení mohou vyplývat ze smlouvy mezi obcí a tímto pověřencem (např. z doložky o exkluzivitě).

b) Obec uzavře smlouvu o spolupráci s jinou obcí, která pro ni pověřence zajistí

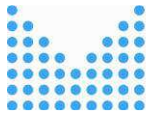
Není vyloučeno, aby obec, která nemá vlastního pověřence, uzavřela smlouvu o spolupráci s jinou obcí, která pro ni plnění úkolů pověřence bude zajišťovat. V takovém případě zřejmě půjde o koordinační veřejnoprávní smlouvu mezi obcemi podle § 159, resp. § 160 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, k jejímuž uzavření nemusí existovat zvláštní zákonné zmocnění, neboť se netýká výkonu veřejné moci (srov. § 160 odst. 6 správního řádu), ani souhlasu krajského úřadu.

Při takovém právním řešení však bude pro obec v postavení pověřence druhá obec, která jí tímto způsobem bude danou službu smluvně zabezpečovat, nikoli zaměstnanec této obce, který ji bude reálně vykonávat. V souvislosti s tím je vždy nutné určit konkrétní fyzickou osobu, které bude za „zajišťující“ obec úkoly pověřence vykonávat. Daný zaměstnanec by ale zároveň měl být poté pro potřeby komunikace konkrétně určen jako kontaktní osoba.

Pro posouzení otázky, do působnosti kterého orgánu obce spadá rozhodnutí o uzavření předmětné smlouvy o spolupráci obcí, není rozhodující její označení, nýbrž obsah této smlouvy. Je-li jejím předmětem závazek jedné z obcí obstarat úkoly pověřence pro jinou obec nebo obce, podstatou smlouvy není dohoda obcí o společné činnosti za konkrétním účelem, tj. nejde o *spolupráci mezi obcemi* ve smyslu § 46 zákona o obcích, o které je oprávněno rozhodovat výhradně zastupitelstvo obce dle ust. § 84 odst. 4 zákona o obcích. Z uvedeného důvodu **patří rozhodování o uzavření takové smlouvy do zbytkové působnosti rady obce (dle ust. § 102 odst. 3 zákona o obcích).**

c) Dobrovolný svazek obcí

Další formou spolupráce obcí vedoucí ke sdílení pověřence je uzavření smlouvy o vytvoření dobrovolného svazku obcí (srov. § 49 a násl. zákona o obcích), případně rozšíření činnosti existujícího svazku o plnění úkolů pověřence pro členské obce v rámci stanov (viz dále). I při tomto řešení platí, že právně je pověřencem dobrovolný svazek obcí, nikoli pracovník svazku, který bude tuto činnost fakticky vykonávat a který bude současně uveden jako kontaktní osoba. Tato forma spolupráce se ve své podstatě neliší od sdílení pověřence na základě smlouvy o spolupráci s jinou obcí, neboť i v tomto případě jde o spolupráci obcí na smluvním základě, kdy smlouvu v tomto případě představují stanovy svazku (srov. dle § 50 odst. 2 písm. b/ zákona o obcích). Rozdíl je dán tím, že dobrovolný svazek obcí je samostatným subjektem práva, který může vlastním právním jednáním vstupovat do práv a brát na sebe povinnosti (§ 49 odst. 3 zákona o obcích), tj. samostatně uzavřít smlouvu s pověřencem. V případě spolupráce prostřednictvím svazku tedy není nutné, aby členské obce uzavíraly každá individuální smlouvu s pověřencem.

Postačí, je-li uzavřena jediná smlouva, a to mezi pověřencem a dobrovolným svazkem. Lze tedy uzavřít, že v tomto případě obce nezajišťují pověřence samostatně, ale prostřednictvím své účasti v dobrovolném svazku obcí, který pro ně úkoly pověřence zajistí uzavřením smlouvy s pověřencem.

S ohledem na specifika činnosti pověřence a na skutečnost, že stanov y dobrovolného svazku obcí v tomto případě nahrazují smlouvu, která by jinak musela být s pověřencem uzavřena, je vhodné, aby výkon funkce pověřence pro členské obce svazkem byl ve stanovách výslovně zmíněn. Podřazení zajištění výkonu funkce pověřence pod některý ze stávajících předmětů činnosti svazku uvedený ve stanovách se v tomto ohledu jeví jako problematické. Je třeba si přitom uvědomit, že činnost pověřence je poměrně specifická, nejde o pouhou administrativní činnost nebo podporu, ale spíše o poradenskou, konzultační a současně kontrolní činnost, včetně spolupráce s dozorovým úřadem.

9) Dopadá povinnost jmenovat pověřence také na dobrovolné svazky obcí?

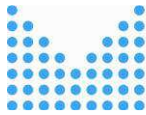
Ve vztahu k samotným dobrovolným svazkům obcí lze uvést, že nejsou „orgánem veřejné moci“ ani „veřejným subjektem“ ve smyslu čl. 37 odst. 1 písm. a) nařízení.³ Jejich povinnost ustanovit pověřence je proto třeba posoudit obdobně jako u jiných právnických osob zřízených či založených obcí (viz následující otázka a odpověď).

10) Mají povinnost ustanovit pověřence také organizační složky obce nebo právnické osoby zřízené či založené obcí?

Povinnost mít pověřence dopadá nejenom na všechny obce, ale na jakýkoli „orgán veřejné moci“ a „veřejný subjekt“. Orgánem veřejné moci, který rozhoduje o právech a povinnostech osob, jsou v podmínkách obcí nepochybně školy, ať už jsou obcí zřízeny ve formě příspěvkové organizace, nebo školské právnické osoby.

Povinnost mít pověřence se dále vztahuje i na ty instituce nebo subjekty, jejichž hlavní činnost (a) vyžaduje pravidelné a systematické monitorování subjektů údajů ve velkém měřítku (např. provozovatelé městské hromadné dopravy, které provádí evidenci cestujících) nebo (b) spočívá v rozsáhlém zpracování zvláštních kategorií údajů (např. nemocnice nebo jiná velká zdravotnická nebo sociální zařízení). U těchto dalších subjektů se tedy povinnost jmenovat pověřence neodvívá od právní formy, ale od předmětu činnosti subjektu či organizace.

³ „Orgánem veřejné moci“ se rozumí orgán rozhodující o právech a povinnostech osob (např. ve správním řízení). „Veřejným subjektem“ se podle § 13 návrhu zákona o zpracování osobních údajů rozumí „orgán zřízený zákonem, který plní zákonem stanovené úkoly ve veřejném zájmu.“ (pozn.: definice vychází ze stavu návrhu zákona v době vydání této metodiky).

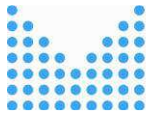

Zatímco „orgánům veřejné moci“, které rozhodují o právech a povinnostech osob, a „veřejným subjektům“ ukládá nařízení povinnost mít pověřence bez dalšího (srov. čl. 37 odst. 1 písm. a/ nařízení), na ostatní subjekty či instituce povinnost mít pověřence dopadá jen tehdy, pokud jejich hlavní činnosti vyžadují *rozsáhlé, pravidelné a systematické monitorování subjektů údajů*, nebo spočívají v *rozsáhlém zpracování zvláštních kategorií údajů* (např. údaje o zdravotním stavu osob), a to bez ohledu na to, zda jde o organizační složku, příspěvkovou organizaci či jinou právnickou osobu zřízenou či založenou obcí (srov. čl. 37 odst. 1 písm. b/ a c/ nařízení). Na základě uvedeného lze dospět k závěru, že např. na technické správy komunikací, běžné spolky (jako jsou např. sportovní spolky, spolky dobrovolných hasičů, myslivců, včelařů atp.) nebo na jiné právnické osoby, jejichž hlavní činností není *pravidelné a systematické monitorování subjektů údajů ve velkém měřítku ani rozsáhlé zpracování zvláštních kategorií údajů* ve smyslu čl. 37 odst. 1 písm. b) a c) nařízení, povinnost mít pověřence nedopadá. Zvláště diskutovanou je otázka, zda povinnost mít pověřence dopadá na městské knihovny. Ačkoli hlavní činnost městských knihoven zpravidla nebude spočívat v operacích zpracování, které vyžadují rozsáhlé, pravidelné a systematické monitorování subjektů údajů, či v rozsáhlém zpracování zvláštních kategorií údajů ve smyslu čl. 37 odst. 1 písm. b) a c) nařízení, v případě velkých městských knihoven lze doporučit jmenovat pověřence fakultativně (nepovinně). V takovém případě se ovšem budou na pověřence vztahovat stejná pravidla jako na pověřence obligatorního, jak uvádí Vodítka pracovní skupiny k pověřencům.

Obdobně jako v případě spolupráce obcí je možné, aby organizační složky, příspěvkové organizace i jiné právnické osoby zřízené či založené obcí využily služeb pověřence obce, která je jejich zřizovatelem. Formy spolupráce se však budou lišit s ohledem na právní status organizace (viz dále).

Jde-li o organizační složku obce bez právní subjektivity, je třeba dovodit, že úkoly pověřence mohou být ve vztahu k organizační složce zajištěny obcí bez dalšího, tzn. bez uzavření písemné dohody mezi obcí a organizační složkou nebo jiného formálního úkonu ze strany obce. To zároveň nevyklučuje postup, kdy si organizační složka zajistí vlastního pověřence, a to za předpokladu, že takové oprávnění pro ni vyplývá ze zřizovací listiny. Zmocnění ke jmenování pověřence by mělo být ve zřizovací listině uvedeno buď výslovně, nebo by mělo vyplývat z rozsahu oprávnění organizační složky jednat za obec jako svého zřizovatele (tj. z rámce svěřených úkolů daných zřizovací listinou).

Jde-li o příspěvkové organizace a jiné právnické osoby zřízené či založené obcí (např. školy), sdílení pověřence je možné buď cestou uzavření samostatné smlouvy s tímto pověřencem, nebo cestou uzavření smlouvy o spolupráci mezi obcí a příslušnou právnickou osobou. U příspěvkových organizací a jiných právnických osob zřízených či založených obcí je tedy právní řešení obdobné způsobům, jimiž lze zabezpečit sdílení pověřence více obcemi (srov. výše).

11) Jaká odměna náleží pověřenci za výkon jeho funkce?

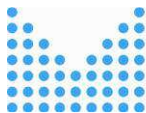
Je-li pověřenec zaměstnancem obce, náleží mu plat podle právních předpisů upravujících odměňování zaměstnanců, jejichž zaměstnavatelem je územní samosprávný celek, tzn. podle:

- zákoníku práce,
- nařízení vlády č. 341/2017 Sb., o platových poměrech zaměstnanců ve veřejných službách a správě, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „nařízení vlády o platových poměrech“),
- nařízení vlády č. 222/2010 Sb., o katalogu prací ve veřejných službách a správě (dále jen „nařízení vlády o katalogu prací“).

S účinností od 1. ledna 2018 je činnost pověřence výslovně zakotvena v nařízení vlády o katalogu prací, a to (v závislosti na rozsahu zpracování osobních údajů správcem nebo zpracovatelem, u kterého je pověřenec činný) v rozmezí od 10. do 13. platové třídy. Podle § 2 nařízení vlády o platových poměrech, účinného od 1. ledna 2018, je pro výkon prací v 10. až 13. platové třídě potřeba splnit následující kvalifikační předpoklady vzdělání:

- v desáté platové třídě: vysokoškolské vzdělání v bakalářském studijním programu nebo vyšší odborné vzdělání,
- v jedenácté platové třídě: vysokoškolské vzdělání v magisterském studijním programu nebo vysokoškolské vzdělání v bakalářském studijním programu,
- ve dvanácté platové třídě: vysokoškolské vzdělání v magisterském studijním programu nebo vysokoškolské vzdělání v bakalářském studijním programu,
- ve třinácté platové třídě: vysokoškolské vzdělání v magisterském studijním programu.

Ačkoli tedy vzdělání ve smyslu absolutoria vysoké školy není nutnou podmínkou výkonu funkce pověřence dle nařízení, dosažení a prokázání příslušného vysokoškolského (nebo vyššího odborného) vzdělání u pověřence je nutné z hlediska zařazení jeho úkolů do platových tříd v rozmezí 10. až 13., pro které je takové vzdělání vyžadováno. Pro samotné zařazení zaměstnance do platové třídy je přitom primárně rozhodné, jakou práci zaměstnavatel po zaměstnanci požaduje. Podle § 3 odst. 1 nařízení vlády o platových poměrech zaměstnavatel zařadí zaměstnance do platové třídy, ve které je podle nařízení vlády o katalogu prací zařazena nejnáročnější práce, jejíž výkon zaměstnavatel na zaměstnanci požaduje. Obec tedy musí nejprve provést úvahu, do jaké platové třídy (v rozmezí desáté až třinácté) úkoly pověřence zařadí, přičemž se musí řídit kritérii stanovenými v popisu činnosti pověřence u příslušné platové třídy. Od zařazení do konkrétní platové třídy se pak odvíjí požadavek na úroveň vzdělání pověřence.

Je-li pověřenec v jiném než pracovněprávním vztahu k obci, jsou podmínky odměňování a výše odměny záležitostí dohody obce a tohoto pověření.

12) Zastupitelnost pověřence v případě jeho nepřítomnosti

Je-li pověřenec zaměstnancem obce, platí pro jeho zastupování v době nepřítomnosti, resp. v době, kdy svou funkci nemůže vykonávat, stejná pravidla jako v případě jiného zaměstnance. V případě krátkodobé nepřítomnosti tedy v zásadě není nutné činit jakákoli opatření. V případě dlouhodobé nepřítomnosti je namístě učinit opatření k ustanovení „náhradního“ pověřence. Tato opatření mohou spočívat v dočasném pověření jiného zaměstnance plněním těchto úkolů (v pracovněprávních mezích), nebo v dočasném ustanovení „externího“ pověřence. Je však třeba mít na paměti, že i „náhradní“ **pověřenec musí splňovat všechny kvalifikační podmínky výkonu dané funkce stanovené nařízením (čl. 37 odst. 5).**

Plní-li úkoly pověřence fyzická nebo právnická osoba mimo pracovněprávní vztah, je namístě přijmout příslušná opatření k zabezpečení této činnosti tak, aby probíhala kontinuálně. Tato opatření mohou typicky spočívat ve sjednání povinnosti pověřence zabezpečit příslušné úkoly v určitých lhůtách pod stanovenou sankcí.

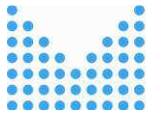
13) Je-li pověřenec zaměstnancem obce, může tuto činnost vykonávat vedle jiné pracovní činnosti?

Nařízení (čl. 38 odst. 6 nařízení) předpokládá, že pověřenec *může plnit i jiné úkoly a povinnosti*, přičemž správce nebo zpracovatel musí zajistit, aby žádný z těchto úkolů a povinností nevedly ke střetu zájmů.⁴ Zaměstnanec tedy může plnit úkoly pověřence i vedle svých dalších pracovních úkolů (např. na základě sjednání v pracovní smlouvě) **za podmínky, že plnění těchto jiných úkolů nepovede ke střetu zájmů, tedy k ohrožení nezávislého výkonu funkce pověřence.**⁵ Při souběhu výkonu funkce pověřence s plněním jiných pracovních úkolů je také třeba brát v potaz, zda příslušný zaměstnanec je schopen zvládnout řádný výkon funkce pověřence s výkonem jiné práce.

Z hlediska možného vzniku střetu zájmů by pověřence neměla vykonávat osoba, která u správce či zpracovatele provádí, či se podílí na provádění organizačně-technických opatření k zajištění ochrany osobních údajů.

⁴ Střetem zájmů je třeba rozumět střet mezi osobními zájmy a zájmy, které je osoba z titulu své funkce povinna prosazovat nebo hájit (ust. § 1 písm. a/ zákona č. 159/2006 Sb., o střetu zájmů, ve znění pozdějších předpisů).

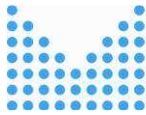
⁵ Ani zákoník práce souběh více pracovněprávních vztahů u téhož zaměstnavatele nevyklučuje (srov. § 34b odst. 4 zákoníku práce). Při souběhu pracovněprávních vztahů platí, že každý pracovněprávní vztah se posuzuje samostatně (pracovněprávní vztahy jsou tedy oddělené a na sobě nezávislé, což je třeba si uvědomit zejména při zařazení zaměstnance v organizační struktuře obecního úřadu, při udělování pokynů a pracovních výtek, rozvázání pracovněprávního vztahu, atp.

Nemělo by jít dále o zaměstnance, který ze své pracovní pozice rozhoduje o účelu a prostředcích zpracování osobních údajů. Jinak řečeno, pověřencem nemůže být osoba, která v rámci organizace nese odpovědnost za zpracování osobních údajů v souladu s právními předpisy (tzn. za jejich zpracování na základě zákonného titulu, v souladu s legitimním účelem, v nezbytném rozsahu atd.) a za bezpečnost těchto údajů. Typicky tak tuto funkci nemůže vykonávat vedoucí odboru personálního, který stanovuje rozsah a účely zpracování osobních údajů, nebo vedoucí odboru informačních technologií, který je odpovědný za bezpečnost IT vybavení. Jednou z hlavních činností pověřence je totiž dohlížet na úroveň zabezpečení ochrany osobních údajů u daného správce či zpracovatele, upozorňovat správce na případné nedostatky a na porušení právních předpisů v oblasti ochrany osobních údajů. U těchto osob, které nesou odpovědnost za řádné zpracování osobních údajů, není vyloučeno, že v problematické situaci způsobené např. únikem nebo neoprávněným zpřístupněním osobních údajů u nich nastane konflikt zájmů. Pověřence však může vykonávat např. referent nebo vedoucí oddělení (např. v rámci právního odboru, odboru vnitřní kontroly apod.), který „pouze“ zpracovává osobní údaje v rámci plnění jiných úkolů, samozřejmě za podmínky, že do jejich pracovní náplně nenáleží provádění organizačně-technických opatření k zajištění ochrany osobních údajů, nebo výkon jiných činností, které mohou vést ke střetu zájmů a ohrožení nezávislého výkonu funkce pověřence.

V závislosti na velikosti, struktuře a činnostech konkrétní obce je možné ve vnitřních předpisech vymezit pracovní místa neslučitelná s výkonem funkce pověřence, začlenit do vnitřních pravidel obecnější vysvětlení střetu zájmů atp. (odkazujeme na Vodítka pracovní skupiny k pověřencům, kap. 3.5. - Střet zájmů).

Má-li být funkce pověřence promítnuta ve stávajícím pracovním poměru zaměstnance, bude zpravidla třeba, aby obec v pozici zaměstnavatele s příslušným zaměstnancem uzavřela dodatek k pracovní smlouvě, neboť zpravidla půjde o **změnu sjednaného druhu práce**, která podléhá souhlasu zaměstnance (srov. § 40 zákoníku práce). Pokud druh práce v pracovní smlouvě nezahrnuje výkon funkce pověřence, nelze zaměstnanci jednostranně uložit povinnost tuto funkci vykonávat. Jedině v případě, že by plnění úkolů pověřence bylo možné podřadit pod okruh činností v rámci sjednaného druhu práce, není třeba uzavírat dodatek k pracovní smlouvě, ale postačí upravit písemný dokument, který zahrnuje popis pracovní činnosti, resp. náplň práce zaměstnance. Stejný princip se pak uplatní i v případě **vedoucího zaměstnance**, jehož pracovní poměr vznikl jmenováním dle § 33 odst. 3 zákoníku práce. Ačkoli *jmenování* ve smyslu českého zákoníku práce představuje jednostranné právní jednání zaměstnavatele, podmínkou vzniku pracovního poměru je souhlas zaměstnance. Proto i změna pracovního poměru založeného jmenováním je ovládána stejným principem jako změna pracovního poměru založeného pracovní smlouvou (srov. § 40 odst. 1 zákoníku práce, dle kterého obecně platí, že „*obsah pracovního poměru je možné změnit jen tehdy, dohodnou-li se zaměstnavatel a zaměstnanec na jeho změně...*“). Pokud tedy

stávající pracovní poměr vedoucího zaměstnance nezahrnuje plnění úkolů pověřence, je souhlas tohoto zaměstnance, resp. dohoda zaměstnavatele a zaměstnance, nutnou podmínkou pro výkon této funkce. V žádném případě tedy nelze přijmout tezi, že plnění úkolů pověřence je možné zaměstnanci bez dalšího jednostranně vnutit.

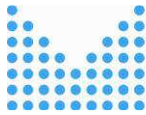
14) Kdo nemůže být pověřencem?

Pověřencem nemůže být osoba, která nesplňuje kvalifikační požadavky dané nařízením (čl. 37 odst. 5), resp. osoba, která nemá odpovídající znalosti práva a praxe ochrany osobních údajů. Dále jí nesmí být osoba, která úkoly pověřence nemůže reálně plnit, zejména nelze-li u ní zajistit nařízením předpokládanou nezávislost a neexistenci střetu zájmů (viz čl. 38 odst. 3 nařízení).

Nařízení v čl. 38 odst. 3 také předpokládá, že pověřenec bude přímo podřízen *vrcholovým řídicím pracovníkům správce nebo zpracovatele*. Tímto požadavkem je vyloučeno, aby pověřencem byli samotní vrcholoví řídicí pracovníci správce nebo zpracovatele. V podmínkách obcí to znamená, že pověřencem nemůže být starosta, místostarostové ani tajemník obecního úřadu. Pověřencem však mohou být vedoucí odborů či oddělení, případně jiní zaměstnanci, kteří nevykonávají pracovní činnosti, které by vedly ke střetu jejich zájmů (srov. otázku a odpověď č. 11 -). U těchto jiných zaměstnanců je ovšem nutné zajistit „přímou podřízenost“ vrcholovým řídicím pracovníkům při výkonu funkce pověřence (viz otázka a odpověď č. 5 – *Jak ustanovit osobu pověřence?*).

15) Hrozí obcím sankce za nesplnění povinnosti ustanovit pověřence?

Za porušení povinnosti ustanovit pověřence, ale i dalších povinností stanovených v člancích 37, 38 nebo 39 nařízení, tj. za porušení pravidel vztahujících se k pověřenci pro ochranu osobních údajů, hrozí povinným subjektům, včetně územních samosprávných celků, uložení pokuty. Výše pokuty stanovená nařízením však bude národní adaptační úpravou snížena, přičemž otázka výše sankcí je v legislativním procesu diskutována. Nařízení stanoví kritéria, která musí být ze strany dozorového úřadu zohledněna při rozhodování o uložení pokuty a její výše, jako je závažnost a délka trvání porušení povinností, forma zavinění atd. (srov. článek 83 odst. 2 nařízení).

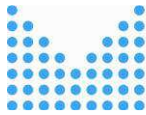

V. Kontakty pro dotazy a konzultace:

- **Úřad pro ochranu osobních údajů** (podle § 29 odst. 1 písm. h/ zákona č. 101/2000 Sb. náleží mezi povinnosti Úřadu poskytovat konzultace v oblasti ochrany osobních údajů)
kontaktní adresa: posta@uouu.cz
- **Odbor bezpečnostní politiky Ministerstva vnitra pro otázky týkající se nařízení**
kontaktní adresa: obp@mvcz.cz
- **Odbor legislativy a koordinace předpisů Ministerstva vnitra pro otázky týkající se zákona č. 312/2002 Sb. (zákon o úřednících územních samosprávných celků)**
kontaktní adresa: ol@mvcz.cz
- **Odbor veřejné správy, dozoru a kontroly Ministerstva vnitra pro otázky týkající se zákona č. 128/2000 Sb. (zákon o obcích)**
kontaktní adresa: odbordk@mvcz.cz

Poznámky:

- Právní výklady uváděné v tomto stanovisku nejsou právně závazné, neboť k závaznému výkladu právních předpisů jsou příslušné pouze soudy při řešení konkrétních případů.
- Tento text odráží právní stav k 19. února 2018

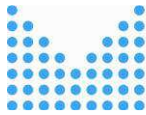
Příloha – vzorový dokument

Tento vzorový dokument lze využít jak pro formulaci příslušných pasáží organizačního řádu zaměstnavatele, tak pro samotné sestavení pracovní náplně pověřence pro ochranu osobních údajů. V případě zajištění činnosti pověřence externím subjektem lze obsah tohoto dokumentu využít analogicky pro formulaci ustanovení smlouvy o poskytování služeb pověřence.⁶

Je samozřejmě na obci, jak si text formálně i obsahově přizpůsobí dle vlastní praxe a konkrétních potřeb.

Působnost/Pracovní náplň pověřence pro ochranu osobních údajů Čl. 37 obecného nařízení o ochraně osobních údajů (GDPR)
I. Organizační zařazení
<p>Pověřenec pro ochranu osobních údajů (dále jen „pověřenec“) je zařazen do ...odboru/oddělení...</p> <p>Zaměstnanec, který vykonává činnost pověřence, je při výkonu této činnosti podřízen přímo vedoucímu úřadu.</p> <p>Případné úkoly ukládané pověřenci vedoucím úřadu nesmějí být v rozporu s postavením a úkoly pověřence podle GDPR.</p>
II. Úkoly pověřence podle čl. 39 odst. 1 a čl. 38 odst. 4 GDPR
<p>Pověřenec:</p> <ul style="list-style-type: none">a) poskytuje zaměstnavateli a ostatním zaměstnancům informace a poradenství o jejich povinnostech podle GDPR a dalších předpisů v oblasti ochrany osobních údajů,b) monitoruje soulad s GDPR, dalšími právními předpisy a vnitřními předpisy a další dokumentací zaměstnavatele v oblasti ochrany osobních údajů, včetně rozdělení odpovědnosti, zvyšování povědomí a odborné přípravy zaměstnanců,c) poskytuje poradenství na požádání, pokud jde o posouzení vlivu na ochranu osobních údajů a monitorování jeho uplatňování podle čl. 35 GDPR,d) spolupracuje s Úřadem pro ochranu osobních údajů,e) působí jako kontaktní místo pro Úřad pro ochranu osobních údajů v záležitostech týkajících se zpracování, včetně předchozí konzultace podle čl. 36 GDPR, a případně vedení konzultací v jakékoli jiné věci, a

⁶ Účelem této přílohy není poskytnout manuál pro výkon funkce pověřence v praxi, neboť jde o téma velmi rozsáhlé, které přesahuje účel tohoto metodického materiálu, jež se zaměřuje na organizačně-technické zabezpečení funkce pověřence v podmínkách obcí.

f) působí jako kontaktní osoba zaměstnavatele pro subjekty údajů ve všech záležitostech souvisejících se zpracováním jejich osobních údajů a výkonem jejich práv podle GDPR.

III. Další činnosti pověřence při plnění úkolů podle bodu II

Pověřenec dohlíží na soulad činnosti zaměstnavatele s GDPR a dalšími předpisy v oblasti ochrany osobních údajů podle vlastního plánu dohledové činnosti a na základě vyhodnocení podnětů zaměstnavatele, ostatních zaměstnanců, kontrolních orgánů a subjektů údajů.

Pověřenec poskytuje zaměstnavateli a ostatním zaměstnancům informace z oboru své působnosti podle aktuálních potřeb, v souladu s vlastním plánem zvyšování povědomí zaměstnanců o ochraně osobních údajů a také formou vyjádření a připomínek ke konkrétním otázkám a dokumentům předloženým mu zaměstnavatelem.

Pověřenec sleduje vývoj právní úpravy, stanoviska Úřadu pro ochranu osobních údajů a orgánů Evropské unie a rozhodovací činnost soudů v oblasti ochrany osobních údajů a přiměřeným způsobem o těchto skutečnostech informuje zaměstnavatele a ostatní zaměstnance.

Pověřenec sleduje vývoj technologií souvisejících s ochranou osobních údajů a přiměřeným způsobem o něm informuje zaměstnavatele a ostatní zaměstnance.

Pověřenec posuzuje návrhy významných dokumentů zaměstnavatele týkajících se ochrany osobních údajů, zejména politik ochrany osobních údajů, bezpečnostních směrnic a dalších vnitřních předpisů, vzorů souhlasů se zpracováním osobních údajů, návrhů smluv o zpracování osobních údajů, vzorů podání a vyřízení, pokud jde o uplatňování práv subjektů údajů.

Pověřenec posuzuje soulad navrhovaných řešení v oblasti informačních a komunikačních technologií s pravidly ochrany osobních údajů.

Pověřenec přijímá a vyhodnocuje podání subjektů údajů v záležitostech souvisejících se zpracováním jejich osobních údajů a výkonem jejich práv podle GDPR. V případě, že nemůže podání vyřídit sám, postupuje je v souladu s vnitřními předpisy zaměstnavatele k vyřízení příslušným útvarům, popřípadě si vyžádá od příslušných útvarů podkladová stanoviska a následně podání vyřizuje.

Pověřenec vede záznamy o činnostech zpracování podle čl. 30 GDPR.

Pověřenec navrhuje zaměstnavateli opatření k dosahování plného souladu s GDPR a dalšími předpisy v oblasti ochrany osobních údajů.

Pověřenec se podílí na plnění povinností zaměstnavatele hlásit porušení zabezpečení osobních údajů Úřadu pro ochranu osobních údajů (čl. 33 GDPR) a oznamovat porušení zabezpečení osobních údajů subjektům osobních údajů (čl. 34 GDPR).